

Адчыненне новага Польскага Сойму.

28-га лістапада з вялікім дэражніем быў адчынен новы Польскі Сойм. У гэтым адчыненні ўсё выгладае вельмі цікавым не толькі для польскіх рабочых і сялян, але таксама і для рабочых і сялян нашай Савецкай Беларусі. Тут і па тулу пана Пілсудзкага на каралеўскіх лісце і важнасць, тут і братэрскіх хадрусаў паміж езуітамі, гэтым найгоршым гатункам папоўскага племені і бела-паваскою ўладаю, тут і пачатак тых нацыянальных боев, якія будуть адбывацца ў новым Сойме.

Адчыненне Сойму было назначана на пачатку першага гадзіны дню, але перад гэтым павінна было адбыцца ўрачыстае набажэнства ў Свята-Іўскім кatedральным касцёле. Варшаўскіх буржуазных газет з вялікім смакам апісваюць, як да касцёла ўляжаліся розныя чынадралі Рэчы Паспалітай, паслы чужеземных дзяржаў, якія сядзялі на поўніці ў касцёле. Уесь касцёл напоўніўся касцёламі, на якіх засела свая і чужая чынадральская буржуазія з крижамі, медалямі, устужкамі; а далей расфурыранае буржуазнае грамадзянства Варшавы. На набажэнстве супер'ён езуітаў, ксёндз Павальскі, выгаластіў казаньне да сабраўшыхся. Гукі нацыянальнасцінага гімну ў касцёле («Boże, co Polsce») змяняліся з мазуркай Дамброўскага, якая адшпарывалася заходвоку касцёлу.

У Сойме пры зляўленыі Пілсудзкага левая часць Сойму ўладаіла яму бурную авацію, якая моцна задзела за жывое ёндэкау.

У сваёй прамове Пілсудзкі адзначыў, што Сойм, які ён адчыніў, зусім другі, чым той, які иму даваўся адчыніні 4 гады наад. Ціперані Сойм адчыненца пры спакойных варунках дзяржаў-

A. B.

вось сам нахай цяпер гэтага хлеба паспытае...

— А Манішэўскі што? — запытала Андрэй.

— Ды за тыдні два перад гэтым, як цара скінуў, уёк некуды...

А ў гэту самую ноч на Пасеках было відно, хоць іголькі збірай... Нехга падпалаў новыя будовы Лінікага.

І сячацца чучь не на руках наслідкі Андрэя.

А што, Андрэй, дрэни было ў вастрозе?.. А праз баго, скажы, браток? Хто выдаў цібе?

— Да ціпер можна сказаць: праз пана Драчунага.

— Што?.. Як жа гата? Ён як знаў пабе зусім...

— А вось, увесні, еду чадоў, як парабакам яго на полі раздаў гэтых самых книжак... А ў вёсцы з ім і стрэуся... Хурман яго, Даніла, ведзе мане... Ей, пэўно, без усіх благой думкі сказаў, што гэта Андрэй Драчун дамоў пашаў. А зараз-ж але Лінікі, еду чадоў, заехаў на поле, ды неес пабачыў гэтыя книжкі... Парабакі, як пачаў іх выпытываць ды праграждаць, сказаў, што жаўвер некі прасхаду ды даў пачытаць... Ну, а той тагды і зьмікіў, што гэта я, ды вураднікі... Гэтак у пратаколе значылася... як судзіл мане...

— Ах, паслухач панскі, глядзі

ты — чалавека хадеў закапаць... Але

— Мы сабе лепшыя пабудуем, якія я будуць успамінць аб мінульым...

Толькі панскія падлізнікі бе-

У Савецкай Фэдэрацыі.

Склад 2-га Кангрэсу
Праф. Інтэрнацыяналу.

МАСКВА, 1-12. 1-га сінення па кангрэсе Прафітару Апіталові ад ім мандатнай камісіі паведамляе, што на кангрэс прыехала 213 дэлегатаў, якія зляўляюцца прадстаўнікамі больш 12 міліёнаў арганізацый рабочых, дзялчыщыхся да Прафітару. Усіго працтваўна 38 краёў. Апрача ўсіх эўрапейскіх прадстаўленій Аўстралія, Бразілія, Злучаныя Штаты, Канада, Чылі, Уругвай, Галіція, Індія, Кітай, Японія і інш. 82 процентаў делегатаў — рабочыя.

Пасяджэнне дэлегацый на канфэрэнцыю па разброенню.

МАСКВА, 1-12. Пад старшынством Літвіна адбылося пасяджэнне прадстаўнікаў ўсіх дэлегатаў на канфэрэнцыю па разброенню. Пасяджэнне апрацавала рэгіман пасяджэння канфэрэнцыі. На першым пасяджэнні адбудца выбары прэзыдіума, абмен праграмнымі зяявамі і выбараў належных камісіяў.

Рэзоляцыя зъезду палітпрасьветаў.

МАСКВА, 1-12. На пасяджэнні Усаракескага зъезду палітпрасьветаў 1-га сінення была вынесена рэзоляцыя аб школьнай працы, у якой зачыненца неабходнасць пашырыць працу ў вёсцы з мятаў умацавання салову сялян з рабочымі і палешчаніні сельскай гаспадаркі. Каты-чыталі павінны зрабіцца цэнтрам сельска-гаспадарчай прааганды.

Яшчэ адзін цёмны ўчынак.

КІНЕШМА, 30-11. Забіт караспандэнт вінешнімскай газеты, сакратар партыі яе пісцікі Шавандоўскай воласці іавелі. Падараваючы, што забойства заходзіцца ў связі з зробленым Іавелевым выкрыццем у газете некаторых праступкаў. Вядомца дазвяньне.

Барацьба з хабарам.

САРАТАУ, 1-12. Па загаду Губернскага Выкананічага Комітута на вуліцах Саратава выстаўлены скрын-

кі для збору залу аб хабарніцтве.

ЯГОРАЎСК, 30-11. Прыватныя к растроўцу старшины і два члены выязной сасії Рэвалюцыйнага Трыбуналу, якіх аўтаваюць у хабарніцтве. Рабочыя вітаюць прыватніка.

Суд над забойцамі Сыпрыдонава.

МАСКВА, 1-12. На судзе над забойцамі Сыпрыдонава 3-га лістапада прадстаўнікі грамадзянскага аўтаваюці Сасноўскі ў сваіх правамах сказаў: «Цікава капацца ў гэты справе. Прыйходзіцца судзіў выхадцаў з рабочай класі, пажка разблутываць гэтыя бруны, на шосты годзе рэзвяюцца. Зараз, калі ўсе друкарні, усе газэты знаходзяцца ў руках рабоча-сялянскай улады, як можам дазволіці нікіх нападкаў на свабоду рабочага друку. Друкады з важнейшых зброяў сацыялістычнага будаўніцтва рабочай класі. Можна быць пэўным, што кульянакіравана ў Сыпрыдонава толькі затое, што ён быў супрацоўнікам «Прауды». Тыя, хто бачыў Сыпрыдонава на рэдакцыйных сходах «Прауды», могуць сказаць, што заўсёды кідалася ў вочы трывога Сыпрыдонава перад праграждаючай яму апаскай. Сыпрыдонава не удалося абараніць. Суду трэба выразна і цвёрда сказаць на ўесь край, што Сыпрыдонавы будуть абаронены ў іх працы ад усялякіх нападкаў. У рабочага каласпанданта многа ворагаў. Выкрайваючы іх, ён мусіць пісаць аб самым галоўным, у іншым выпадку яго пісаніна будзе не патрэбнай. Суд павінен сказаць па гэтай справе цвёрдае слова, якога чакаюць ёд яго тысачы рабочых каласпандэнтаў: ці можна ім прадаўжыць працу ці нельга. А імі рабочага друку, калі Сасноўскі, зліваючы суд першынцы ў наступ. У іншым выпадку ёсе будуть ведаць, што праўды нельга пісаць. Конкін хуліган можа спыніць голас праўды. Суду на гэтай справе трэба выразыць на толькі лёс падсудных, але і сказаць сваё цвёрдае слова, якія раздзяліцца да рабочага друку, якія раздзяліцца ў цяжарах рэзвяючай барацьбы і ці дазволіць прападобнікамі прадстаўнікамі прападобнай прафесіі пасяджэнію».

Добрыя віны.

Песавыбары Саветаў на Беларусі зачынаюць даваць добрыя вынікі. З розных паветаў мы дастаем весткі аб тым, што выбіраюць у сельскіх і вялікіх Саветах камуністы, а дэмабілізаваных чырвонаармейцаў з іншых слаёў сялянскай рэвалюцыйнай бедната.

Рознымі хітрыкамі кулацтва зноў стараецца папасці ў Саветы, але дазорчае вока вясковых пралетарыяў пільна сачыць за быўшымі сваім «пачальствам». Ніякія іншыя з'яўліўся вясковых багатыроў не памагаюць — бандыдатуры кулацтва аднаголосна адкідаюцца.

Вялікія зvezды праходзяць жыза, чынна і шыра.

Гэткія весткі мы маєм з некаторых воласціці Менскіх, Ігуменскіх і г. д. Спадзяйміся, што так будзе за ўсіх рэшта глухіх вуточах Рэспублікі. Да гэтага часу шмат балічак было ў жыцці нашай вёскі, за ўсіх яго галінах. У некаторых мясцінах чынілася шмат неспрыядлівасцяў, панаўала п'янства, а баставе мала дбалі ў некаторых вёсках і воласціці.

Гэтаму ўсюю віною быў тыя кулаці і хабарнікі, якія сядзялі ў некаторых сельскіх і вялікіх Саветах. Замест таго, каб быць праўдымі новага рэвалюцыйнага кініма, гэтага асобы чинілі экспліатыравалі яго фінансічна і затрымлівалі яго кузы, развязыць.

Спадзяйміся, што новыя прадстаўнікі іх скрэзь чынна-пралятэрскія элементы, писціць у вёскі аздараўленне. Задзінне п'янства, загніуль упільных цінічных элементаў і пачинца падымута.

Ад каго, як не ад вясковых праўдироў — ад саброў Саветаў — засяджыць культурнае і гаспадарчае развойніцтва вёскі. Спадзяйміся, што склоніція выбараў дадзець усюды падхадзячых да гэтай мяты шырэйших праўдироў.

зверне, навошта мараць рукі...

— Жыві, паганае стварэнне, да глядзі, каб аб гэтым сплаткаўні апроці нас да гэтай Пасекі ніхто не дамясе...

Праз тыдзень сачане ўведаці, што ёд Дуба Броцкі лесе Лінікага знайшлі павешаным...

— Сабаку сабачая ў сірэнь, — сказаў Яўхім, — яшчэ на другі гадзіні Манішэўскага траўбы павешаным...

— А можа яшчэ зльвіні і сам пан Манішэўскі, — гаварыл айн, — боязна прыступаць да падзелу... Хутчэй-бы прышлі нашы хлошцы.

Больш за ўсіх сваіх хлопец алеяў Яўхім. Ён даў слова на польшчы да панаў парабакам. Цапер па просьбі Андрэя Драчуну жыў у яго жонкі. Памагаў заславаць ён шнур і гарміць дзяцей...

Ды беглі... Гласекі пачыналі застасць быльём і пальном.

Сачане чагосці чакалі.

Памнога прайшло часу, як пачалі хадзіць чуткі, што зноў ідуць бальшавікі.

— Эхе, ці я не казаў, што хлопцы нашы не забавяцца, — радаваў сабе Яўхім.

І чорны бор, скуль ваколічныя мужыкі вазілі пачіху новыя хаты, запушчалі галасынай, як бы прадчуваў, што дажа весяння дні, як бы ранеў уведаў, што яго высякнуть...

А на Пасеках было запішана. Толькі вечер падліні сывістая, як бы пеў жалобную песню памінульым...

галі наўсюла пытаючага пакою і шапталі пашеры...

Стары Ахрэм, які трывала пачынаваў працлюжыў пастухом у гэтым маёнтку, вышыў з піккарні і пазіраў на вогненую стыхію, якую што раз, то ёсць хутчэй і шчырай несла дымам дымам наясенца ўгору...

— І там съветла, — сказаў Ахрэм, пазіраючы на Пасекі: — і новае гнізда дымам наясенца ўгору...

— Не шкада табе, Ахрэм, што гэткія пакоі і ёсць дабро ў іх нішчыца, — падытоўшы, запытала яго Яўхім.

Ахрэм доўга маўчо, а пасля адказаў:

— Не. Хоць гэта ёсць і наша, але не шкада...

І здавалася, што уся замла хутчэй загарыцца, а неба уточніца ў чырвоным водблеску пажара.

На Пасеках пагарэла ёсць.

Парабакі і зліўчаты разыўшыся хто куды пашада. Лінікі быў заарытаван, але пасля яго маведама дзе згатуў...

Чачане захадзілі калі Пасекі...

— Той, хто прадаў і той, хто купіў — абудва загінулі... Усё ж таі паша нам...

... А прайшло некалькі тыдняў, Лінікі, які з замлі вырас. Ён зноў зявіўся, разам з находамі гняздо...

— Той, хто прадаў і той, хто купіў — абудва загіну

Крок уперад.

Школа наша перажывае вялікую трагедыю; а разам са школаю яе перажывае і настаўнік.

Наша эканамічнае становішча яшчэ не дае магчымасці ўзваліць значны лік сродкаў на справу народнай асьветы. І магчымы, яшчэ ў працы некалькіх гадоў мы ня зможемо дапамагаць школе патрэбную дапамону.

Гэта тлумачыца па толькі нашою беднасцю, а і тым узростам ліку вучняў, процэнт якіх вельмі вялікі, рэвюючы з дарэвалюцыйным часам.

Што-ж датычыца дзяржаўнага бюджету на справу народнай асьветы, то ён шмат разоў меншы, чым у дарэвалюцыйных часах. Так, напрыклад, калі ў 1913 годзе на аднаго вучня адпускалася ў сярэднім 60 рублёў, то ў 1922 годзе дзяржаўна магла адпусціць толькі па 3 руб. (давайскіх) на аднаго вучня. Вучняў жа ўзрасло ў школах у шмат разоў больш, чым у дарэвалюцыйных часах.

Трэба адзначыць, што яшчэ ніколі асьвета гэтак шырока не захоплівала народны масы, як цяпер, пры Савецкай уладзе.

І ёсі гэта зрабіў наш настаўнік, які і галодны і халодны і бяз усякай забалескі.

За ўесь час напружнай барацьбы па розных фронтах пралетарская дзяржаўна і камуністычнае партыі мала звыктала ўвагі настаўніцтву. наша настаўніцтва, сказаўши праў

було ўесь час забоку. Яно вяло ахойлену віхрам рэвалюцый і чту піці гадоў было інэртнічна несвядомым, конім і нават упаргым у сваіх візме.

Везды працаўнікоў асьветы выміліся ў мінулья гады, прасасць консерватыўнага тва яскрава паказалі. Лепш рэвалюцыйная частка настаўніцтва шмат сілы страціла, каб ала-

маць гэту ўпартасць настаўніцкай адсталасці, але ім гэта не давалася. Цяпер-ж гэты пералом зрабіла сама рэвалюцыя, сама жыццё.

Аб гэтым нам кажа IV з'езд, які на гэтом даўно закончыўся ў Маскве. Зварачваючы ўвагу ў сваіх рэвалюцыйных на матар'ильніх бок свайго істнаванія мы бачім, што настаўніцтва гаворыць і аб палітычнай перавыхавальні і пэдагагічнай перападготоўцы работнікаў асьветы.

Толькі на шостым годзе істнаванія Савецкай улады наша настаўніцтва пачынае вучыцца хадзіць у

радах з пралетарыятам, толькі цяпер яно робіць першы крок уперад.

І гэты крок зроблен на дзвея таго, што настаўнік хоча дапасавацца, прымазацца, і вось цягнецца да камуністычнай партыі. Зусім не.

Ход усёй рэвалюцыі прадставаў настаўніцтву гэту сывядомасць.

Настаўнік убачыў, што новае жыццё самавольна адпіхае яго ў бок, убачыў, што школа будучага зачыніцца перад ім дзвёры. Ён убачыў, што хутка прииде новы настаўнік з рабочага факультetu, прииде воняе моркісцкая кнішка з Гасцінадату—і стары народны настаўнік, які спалохнуўся, не зразумеў рэвалюцыі, пойсе ў архіў разам з Ілавайскім.

Гэта ўжо зразумеў народны настаўнік, гэта тэксама стала зразумелым і для прафесуры, якая прыслала на з'езд сваіх прадстаўнікоў і прымае ўсе рэвалюцыйны з'езды. А рэвалюцыі гэтыя кажуць аб tym, што настаўніцтва чакае маральны дапамогі ад камуністычнай партыі,

што яно гатова ўщира служыць рабочай класе і пралетарскай уладзе. Баявыя кляі з'езды—гэта: «Камуністычнае асьвета саміх працаўнікоў асьветы».

Гэты крок уперад нашага настаўніцтва.

I—оу.

Разъмекаванье беларускіх школьнікі па школах.

Пасля вялікіх насякай у беларускай школьнай справе, з прычын недахвату школьнікі па школах, пачынавацца паліпшэнне. Дугоўжаданы беларускія кнігі з-за мяжы пачынаюцца патрохі прыбываць у Менск.

Адпаведна гэтаму Народны Камісарыят Асьветы Беларусі пачаў разъмекавацца новыя школьнікі па школьнікі па менскіх і павятов. школах.

Галоўным чынам пасылаючы ся якія кнігі: 1) Граматыка, Тарашкевіч, 2) Граматыка, Лесіка, часы 1, 3) Хрестаматыя «Родны край», 4) Арытматыка, Цыгельмана, 5) Сыпейнік (Бел. пірнік) Тэрэраускага.

У пэдагагічных тэхнікумах высылаючы галоўным чынам граматыка і арытматыка. У паветах высылаючы ся памяшаныя пяць новых школьнікіх падручнікаў лікам усяго—да 27000 экзэмпляраў, з іх—17.250 хрестаматия.

Апрача таго высылаючы ся школах яшчэ розныя пісьменныя пыльады, як напрыклад папера, алоўкі, пер'і, атрамант і г. д.

Патрэбнасць беларускіх школьнікіх падручнікаў такая вялікая, што наставія таго старыя кнігі, якія вяліліся ў кнігарні выдавецтва «Савецкая Беларусь» (б. «Адраджэнне») распрададзены цалком.

Галоўным чынам ёсьць вялікае запатрабаванье на беларускую граматику, якую куплючы вучні розных тутыжных небеларускіх школаў. Таксама і студэнты Університету, падаг. тэхнікуму і самі настаўнікі.

Побач з гэтым кааператыўнае выдавецтва «Сав. Беларусь» друкуе цяпер ішыя шэраг новых падручнікаў (хрестаматы, географію, прыродазнаўства, альгебру і г. д.)

Петроху беларускія кніжныя рынкі павялічваюцца, хадзя яшчэ ўніверситету, падпрарабаваныя патрабіцелямі можна выпаўніць.

Спадзяюся, што пасля закончэння апрацоўкі навуковай тэрмінёгі ў Інстытуце Беларускія Культуры, будучы выдрукаваны поўнасцю ўсе школьнікі падручнікі для поўнага курсу б. гымназіяў.

Хацелася б толькі, каб сярод гэтых кніг фігурыравалі па магчымасці арыгінальныя працы, а не пераклады. А што тычыцца хрестаматыяў, дык на іх траба з'яўляцца асаблівую ўвагу, каб яны еднаўдзялі новому часу па з'емству.

У нас яшчэ няма традыцій старых школ буржуазнага характару, бо беларускіх школ да рэвалюцыі 1917 г. не было, звяза чаго нам лягчай, чымся ў іншых школах, працоўдзі, у жыццё тых іх адада, туго ідзялі, якія вымагаюцца Савецкай працоўнай школай.

C.

Вечар памяці беларускага паэта

Максіма БАГДАНОВІЧА.

З прычыны 5 гадавіны пасля смерці беларускага паэта М. Багдановіча З-га гэтага сьнежня ў Актавай Зале Беларускага Дзяржаўнага Університету па Магазыннай вуліцы адбудзеца ўрачыстое пасяджэнне, пасвячонае памяці паэта.

З дакладамі выступяць праф. Університету: У. І. Пічэта, С. З. Кацэнбогін, У. М. Ігнатоўскі і М. М. Піатуховіч.

Пасля дакладаў Хор Беларускага Пэдагагічнага Тэхнікуму выканае некалькі вакальні №№, а артысты Беларускага Дзяржаўнага Тэатру прадэкламуюць некаторыя вершы паэта.

Пачатак а 5 гадз. ўвечары.

Уваход для ўсіх вольны

Ганічэ ВОН ШАПТУНОУ і знаходоу.

Кожнаму добру вядома, што Беларусь у дарэвалюцыйных часах была адна з самых заганых краін. Беларускія вёска, рэспіната сирод панскіх маёнткаў, спрадвеку сядзела як у мешку, як бачучы віякага прасвету.

З гэтай прычыны сирод нашага сялянства панавала бедната, а значыцца і цемра і несвядомасць, а дзе бедната і цемра, там і розныя хворобы. Патрэбна была дакторская дапамога. Але дзе же было ўзядзі? Не хапіла ж бы ў селяніне сілы ўзядзіць кожны раз за некалькі дзесятак вёрст да доктара. І вось, селинін па чайшкай дапамогі більшімі більшімі, і толькі ў архіў разам з Ілавайскім.

Петроху беларускія кніжныя рынкі павялічваюцца, хадзя яшчэ ўніверситету, будучы выдрукаваны поўнасцю ўсе школьнікі падручнікі для поўнага курсу б. гымназіяў.

Спадзяюся, што пасля закончэння апрацоўкі навуковай тэрмінёгі ў Інстытуце Беларускія Культуры, будучы выдрукаваны поўнасцю ўсе школьнікі падручнікі для поўнага курсу б. гымназіяў.

Хацелася б толькі, каб сярод гэтых кніг фігурыравалі па магчымасці арыгінальныя працы, а не пераклады. А што тычыцца хрестаматыяў, дык на іх траба з'яўляцца асаблівую ўвагу, каб яны еднаўдзялі новому часу па з'емству.

У нас яшчэ няма традыцій старых школ буржуазнага характару, бо беларускіх школ да рэвалюцыі 1917 г. не было, звяза чаго нам лягчай, чымся ў іншых школах, працоўдзі, у жыццё тых іх адада, туго ідзялі, якія вымагаюцца Савецкай працоўнай школай.

Спадзяюся, што пасля закончэння апрацоўкі навуковай тэрмінёгі ў Інстытуце Беларускія Культуры, будучы выдрукаваны поўнасцю ўсе школьнікі падручнікі для поўнага курсу б. гымназіяў.

Хацелася б толькі, каб сярод гэтых кніг фігурыравалі па магчымасці арыгінальныя працы, а не пераклады. А што тычыцца хрестаматыяў, дык на іх траба з'яўляцца асаблівую ўвагу, каб яны еднаўдзялі новому часу па з'емству.

У нас яшчэ няма традыцій старых школ буржуазнага характару, бо беларускіх школ да рэвалюцыі 1917 г. не было, звяза чаго нам лягчай, чымся ў іншых школах, працоўдзі, у жыццё тых іх адада, туго ідзялі, якія вымагаюцца Савецкай працоўнай школай.

Спадзяюся, што пасля закончэння апрацоўкі навуковай тэрмінёгі ў Інстытуце Беларускія Культуры, будучы выдрукаваны поўнасцю ўсе школьнікі падручнікі для поўнага курсу б. гымназіяў.

Хацелася б толькі, каб сярод гэтых кніг фігурыравалі па магчымасці арыгінальныя працы, а не пераклады. А што тычыцца хрестаматыяў, дык на іх траба з'яўляцца асаблівую ўвагу, каб яны еднаўдзялі новому часу па з'емству.

У нас яшчэ няма традыцій старых школ буржуазнага характару, бо беларускіх школ да рэвалюцыі 1917 г. не было, звяза чаго нам лягчай, чымся ў іншых школах, працоўдзі, у жыццё тых іх адада, туго ідзялі, якія вымагаюцца Савецкай працоўнай школай.

Спадзяюся, што пасля закончэння апрацоўкі навуковай тэрмінёгі ў Інстытуце Беларускія Культуры, будучы выдрукаваны поўнасцю ўсе школьнікі падручнікі для поўнага курсу б. гымназіяў.

Хацелася б толькі, каб сярод гэтых кніг фігурыравалі па магчымасці арыгінальныя працы, а не пераклады. А што тычыцца хрестаматыяў, дык на іх траба з'яўляцца асаблівую ўвагу, каб яны еднаўдзялі новому часу па з'емству.

У нас яшчэ няма традыцій старых школ буржуазнага характару, бо беларускіх школ да рэвалюцыі 1917 г. не было, звяза чаго нам лягчай, чымся ў іншых школах, працоўдзі, у жыццё тых іх адада, туго ідзялі, якія вымагаюцца Савецкай працоўнай школай.

Спадзяюся, што пасля закончэння апрацоўкі навуковай тэрмінёгі ў Інстытуце Беларускія Культуры, будучы выдрукаваны поўнасцю ўсе школьнікі падручнікі для поўнага курсу б. гымназіяў.

Хацелася б толькі, каб сярод гэтых кніг фігурыравалі па магчымасці арыгінальныя працы, а не пераклады. А што тычыцца хрестаматыяў, дык на іх траба з'яўляцца асаблівую ўвагу, каб яны еднаўдзялі новому часу па з'емству.

У нас яшчэ няма традыцій старых школ буржуазнага характару, бо беларускіх школ да рэвалюцыі 1917 г. не было, звяза чаго нам лягчай, чымся ў іншых школах, працоўдзі, у жыццё тых іх адада, туго ідзялі, якія вымагаюцца Савецкай працоўнай школай.

Спадзяюся, што пасля закончэння апрацоўкі навуковай тэрмінёгі ў Інстытуце Беларускія Культуры, будучы выдрукаваны поўнасцю ўсе школьнікі падручнікі для поўнага курсу б. гымназіяў.

Хацелася б толькі, каб сярод гэтых кніг фігурыравалі па магчымасці а

